

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ל"א ע"א

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מִסְטְרוֹי דְשָׁמַיִם, הָיָה תוֹהָה וּבוֹהָה לְאַתְדַּבְּקָא בְּשָׁמַיִם כְּחָדָא (נ' א' כקדמיתא) בְּקַדְמִיתָא. בְּגִין דְּחֻמַּת לְשָׁמַיִם נִהִירִין וְהִיא אֶתְחַשְׁכָּת. עַד דְּנִהוּרָא עֲלָא נֶפֶק עָלָה וְאִנְהִיר לָהּ וְתַבַּת בְּאַתְרָהּ לְאַסְתַּכְּלָא בְּשָׁמַיָא אֲפִין בְּאַפִּין. וְכֵדִין אֶתְתַּקְנַת אֶרְעָא וְאֶתְבְּסַמַּת.

תרגום לעברית

אֲבָל בְּכָלֵל שֶׁל הַשָּׁמַיִם הִיְתָה. וַיֵּצְאוּ כָאֶחָד דְּבוֹקָה בְּצִדּוֹ זֶה בְּזֶה. כְּשֶׁהָאִיר רֵאשִׁית הַכֹּל, שָׁמַיִם לָקְחוּ אוֹתָהּ וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָהּ בְּמִקְוָמָה, שְׁכָתוֹב וְאֵת הָאָרֶץ. וְאֵת - כָּלֵל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם א' ת. כְּשֶׁחֲזָרָה הָאָרֶץ לְשֹׁכֶת בְּמִקְוָמָה וְנִפְרְדָּה מִצִּד הַשָּׁמַיִם, הִיְתָה תוֹהָה וּבוֹהָה לְדַבֵּק בְּשָׁמַיִם כְּאֶחָד כְּמוֹ [כַּבְתַּחֲלָה] בְּהִתְחַלָּה, מִשּׁוֹם שֶׁרָאֲתָה אֵת הַשָּׁמַיִם מְאִירִים וְהִיא חֲשׂוֹכָה. עַד שֶׁאִיר עָלֶיהָ יֵצֵא עָלֶיהָ וְהָאִיר לָהּ, וְשָׁכָה בְּמִקְוָמָה לְהִסְתַּכְּלָא בְּשָׁמַיִם פָּנִים בְּפָנִים. וְאֵז הִתְתַּקְּנָה הָאָרֶץ וְהִתְבְּשְׁמָה.

נפק נהורא בסטר ימינא (לעיל יז) וחשוכא בסטר שמאלא. ואפריש לון לבתר בגין לאתפללא דא בדא. הדא הוא דכתיב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. ואי תימא הנה הבדלה ממש. לא. אלא יום אתי מסטרא דנהורא דאיהו ימינא. ולילה מסטרא דחשוכא דאיהו שמאלא. וכד נפקו כחדא אפריש לון. והבדלה הנה מסטרוי לאסתכלא אפין באפין ולא תדבקא דא בדא למהו כלל חד.

תרגום לעברית

יצא אור בצד ימין וחשך בצד שמאל, והפרידם אחר כך כדי להכליל זה בזה. זהו שכתוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. ואם תאמר שהיתה ממש הבדלה - לא! אלא היום בא מצד האור שהוא ימין, ולילה מצד החשך שהוא שמאל, וכשיצאו כאחד, הפריד אותם. והבדלה היתה מצדו להסתכל פנים בפנים ולהדבק זה בזה להיות הכל אחד.

טקסט הזוהר

ואיהו אקרי יום וקרי ליה יום. ואיהי קרי לילה כמא דאת אמר ויקרא אלהים לאור יום וגו'. מהו ולחשך. דא חשך דאחיד ללילה דלית לה נהורא מגרמה (ס"א והיא אתקרי לילה דכתיב ולחשך קרא לילה בגין דאחיד בה חשך ולית לה נהורא מגרמה) ואף על גב דאתא מסטרא דאשא דאיהי חשך. אבל חשך עד דאתנהיר מסטרא דיום, יום נהיר ללילה, ולילה לא נהיר עד זמנא דכתיב, (תהלים קלט) ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה.

תרגום לעברית

והוא נקרא יום וקורא לו יום, והיא נקראת לילה, כמו שנאמר ויקרא אלהים לאור יום וגו'. מה זה ולחשך? זהו החשך שאוחז את הלילה שאין לה אור מעצמה [והיא נקראת לילה, שכתוב ולחשך קרא לילה, בגלל שאוחז בה החשך ואין לה אור מעצמה]. ואף

על גב שִׁבְעָה מִצַּד שֶׁל הָאֵשׁ שֶׁהִיא חֹשֶׁךְ. אָבֵל חֹשֶׁךְ, עַד שֶׁמוֹאֵר מִצַּד הַיּוֹם, יוֹם מֵאִיר לְלִילָה, וְלִילָה לֹא מֵאִיר עַד זְמַן שִׁכְתוּב (תהלים קלט) וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשָׁכָה כְּאוֹרָה.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר קַפֶּץ בְּקִדְמִיתָא וְדָרַשׁ (שם כט) קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל יְיָ דָּא קוֹל עֲלָאָה דְּמִמְנָא עַל הַמַּיִם דִּנְגִדִין מִדְּרָגָא לְדְרָגָא עַד דְּמִתְכַּנְשִׁי לְאַתֵּר חָד בְּכִנּוּפִיא חָדָא. הֵהוּא קוֹל עֲלָאָה מְשַׁדֵּר לְאַנוּן מִיִּין בְּאַרְחִיּוֹ כָּל חָד וְחָד כְּפֻּם אֲרַחֲיָה. כְּהֵאֵי גִנְנָא דְּמִמְנָא עַל מִיָּא לְשַׁדֵּר לוֹן לְכָל אֲתֵר וְאַתֵּר כְּדִחוּי לִיָּה. כֶּךָ קוֹל יְיָ מִמְנָא עַל מִיָּא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר קַפֶּץ בְּתַחֲלָה וְדָרַשׁ, (שם כט) קוֹל ה' עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד הִרְעִים ה' עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל ה' - זֶה קוֹל עֲלִיּוֹן שֶׁמִּמֶּנָּה עַל הַמַּיִם שֶׁשׁוֹפְעִים מִדְּרָגָה לְדְרָגָה עַד שֶׁמִּתְכַּנְסִים לְמָקוֹם אֶחָד בְּכִנּוּס אֶחָד. אוֹתוֹ קוֹל עֲלִיּוֹן שׁוֹלַח אֶת אוֹתָם הַמַּיִם בְּדִרְכָּם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי דִרְכוֹ. כִּמוֹ בַּעַל הַגֶּן הַזֶּה שֶׁמִּמֶּנָּה עַל מַיִם לְשַׁלַּח לְכָל מָקוֹם וּמָקוֹם כְּרָאוּי לוֹ, כֶּךָ קוֹל ה' מִמֶּנָּה עַל הַמַּיִם.

טקסט הזוהר

אֶל הַכְּבוֹד הִרְעִים כְּמָא דְּאַתָּה אָמַר, (איוב כו) וְרַעַם גְּבוּרוֹתָיו מִי יִתְבּוֹנֵן. דָּא סֵטְרָא דְּאַתָּא מִן גְּבוּרָה וְנִפְקָא מִיָּנִיָּה. דְּבַר אַחֵר אֲלִ"ל הַכְּבוֹד הִרְעִים דָּא יְמִינָא דְּנִפְקָא מִיָּנִיָּה שְׂמָאלָא. ה' עַל מַיִם רַבִּים. ה' דָּא חֲכָמָ' ה' עֲלָאָה דְּאַקְרִי יו"ד (עדן דקיימא) עַל מַיִם רַבִּים עַל הֵהוּא עוֹמֵקָא סְתִימָאָה דְּנִפְיָק מִיָּנִיָּה כְּמָא דְּאַתָּה אָמַר (תהלים עז) וּשְׁכִילָךְ בְּמַיִם רַבִּים.

אל הכבוד הרעים - כמו שנאמר (איוב כו) ורעם גבורתו מי יתבונן. זה צד שבא מגבורה ויוצא ממנו. דבר אחר אל הכבוד הרעים - זה הימין שיוצאת ממנו שמאל. ה' על מים רבים - ה' זה חכמה עליונה שנקראת יו"ד. על מים רבים - על אותו עמק נסתר שיוצא ממנו, כמו שנאמר (תהלים עז) ושכילך במים רבים.

טקסט הזוהר

רבי שמעון פריש פלוגתא ואמר. פתח קרא ואמר כתיב, (שמות כה) לעמית המסגרת תהיינה הטבעות בתים לבדים. מאן ההוא מסגרת, דא הוא אתר סגיר דלא פתיחא בר בשביל חד דקיק דאתיידע בגניזו לגביה. ובגנייה אתמלי ורשים תרעין לאדלקא בוצינין. ובגין דאיהו אתר גניז וסתים אקרי מסגרת ודא הוא עלמא דאתי. וההוא עלמא דאתי אתקרי מסגרת.

תרגום לעברית

רבי שמעון פרש את המחלקת ואמר, פתח הפסוק ואמר כתוב (שמות כה) לעמית המסגרת תהיין הטבעת [ל] בתים לבדים. מי אותה מסגרת? זהו מקום סגור שלא פתוח חוץ מאשר בשביל דקיק אחד שנודע בגניזות אצלו, ובגללו התמלא ורשם שערם להדליק נרות. ובגלל שהוא מקום גנוז ונסתר, נקרא מסגרת, וזהו העולם הבא. ואותו העולם הבא נקרא מסגרת.

טקסט הזוהר

תהיינה הטבעות אלין עזקאן עלאין דאתאחדן דא בדא מיא מרוחא ורוחא מאשא ואשא ממיא. כלהון אתאחדן דא בדא ונפקון דא מן דא בהני (ס"א כהני) עזקאן, וכלהון מסתכלן לגבי ההוא מסגרת. דביה מתאחד ליההוא נהרא עלאה לאשקאה לון ואתאחדן ביה.

תהיין הטבעות - אלו טבעות עליונות שנאחזו זו בזו, מים מרוח, ורוח מאש, ואש ממים. כלם נאחזו זו בזו ויוצאים זו מזו בטבעות הללו, וכלם מסתכלים לאותה מסגרת, שבה נאחזו לאותו אור עליון להשקותם ונאחזים בו.

טקסט הזהר

בתים לבדים. הני עזקאן מלאין (עילאין) אנון בתים ואתרין לבדים דאנון רתיכין דלתתא. בגין דדא אתי מסטרא דאשא. ודא מסטרא דמיא. ודא מסטרא דרוחא וכן כלהו בגין למחוי רתיכא לארונא. ועל דא מאן דמקרב יקרב באלין בדים ולא במה דלגו. לה לה אמרין נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב. בר אנון דאתחזון לשמשא לגו. לון אתיהיב רשותא לאעלאה לשמשא ולקרבא. ועל דא כתיב, (במדבר א) והזר הקרב יומת. בית דבראשית רברבא. רבי יוסי שאיל ליה. ואמר האי שיתא יומי בראשית דקא תנינן מאן אנון. אמר ליה היינו דכתיב (תהלים קד) ארזי לבנון אשר נטע. כמה דאלין ארזין נפקין מן לבנון. הכי נמי אנון שיתא יומין נפקין מן בראשית.

תרגום לעברית

בתים לבדים - הטבעות הללו הם עליונים, בתים ומקומות לבדים שהם מרכבות שלמטה, בגלל שזה בא מצד האש, וזה מצד המים, וזה מצד הרוח, וכן כלם, כדי להיות מרכבה לארון. ועל זה, מי שמתקרב, מתקרב בבדים הללו ולא במה שלפנים. לה לה אמרים לנזיר סביב סביב, לכרם אל תתקרב. פרט לאלו הראויים לשמש בפנים, להם נתנה רשות להעלות, לשמש ולקרב, ועל זה כתוב (במדבר א) והזר הקרב יומת. ב' של בראשית היא גדולה. ר' יוסי שאל אותו ואמר, ששית ימי בראשית הללו ששנינו מהם? אמר לו, הינו מה שכתוב (תהלים קד) ארזי לבנון אשר נטע. כמו שהארזים הללו יוצאים מן לבנון, כך גם אותם ששה ימים יוצאים מן בראשית.

וְאֵלֵּין שִׁיתָא יוֹמִין עֲלָאִין קָרָא פְּרִישׁ לֹון דְּכִתִּיב, (דברי הימים א כט) לָךְ יְיָ הַגְדוּלָּה
וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגו'. כִּי כָל דָּא צְדִיק. בְּשָׁמַיִם דָּא תְּפָאֶרֶת. וּבָאָרֶץ דָּא כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. כְּתַרְגוּמוֹ דִּי אֲחִיד בְּשָׁמַיָא וּבָאָרְעָא. כְּלוּמַר דִּיסוּדָא דְעֲלָמָא דְאֶקְרִי כָל, אִיהוּ
אֲחִיד בְּתְּפָאֶרֶת דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם, וּבָאָרֶץ

וששת הימים העליונים הללו, הפסוק פרש אותם, שכתוב (דברי הימים א כט) לָךְ ה'
הַגְדֻלָּה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגו'. כִּי כָל - זֶה צְדִיק. בְּשָׁמַיִם - זֶה תְּפָאֶרֶת. וּבָאָרֶץ - זֶה
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ תַּרְגוּמוֹ: שְׂאוּחָז בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כְּלוּמַר, שְׂיִסוּד הָעוֹלָם שְׁנִקְרָא
כ"ל, הוּא אוּחָז בְּתְּפָאֶרֶת שְׁנִקְרָא שָׁמַיִם, וּבָאָרֶץ שְׁנִקְרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.